

IZSELJENSKI VESTNIK

GLASILO SLOVENSКИH IZSELJENCEV CELEGA SVETA

IZDAJA DRUŽBA SV. RAFAELA, V LJUBLJANI, MIKLOŠIČEVA CESTA ŠTEV. 22a (DELAVSKA ZBORNICA)

LETO IV.

LJUBLJANA, NOVEMBER 1934.

ŠTEV. 5.

Strašni udarec za mlado Jugoslavijo.

Zatrepetala je cela Jugoslavija in bitko zajokala, ko se je dne 9. oktobra zvečer naenkrat raznesel glas po državi: „Kralj Aleksander je mrtev!“ „Saj to ni mogoče!“ smo vsi rekli in trdno upali, da to ni res. Pa je bilo le res. Padel je pod zločinsko roko v Marseilles, ko je stopil na Francoska tla kot gost francoskega naroda. Šel je tja kot knez miru, da postavi nove temelje miru v Evropi. Toda tajne sile, ki delajo z vsem fanatizmom na razbitju naše lepe države, in so videle v tej njegovi poti nov krepak udarec proti sebi, so poslale tja morilca, ki je končal njegovo dragoceno življenje.

Padel je naš kralj kot mučenec močne Jugoslavije. Toda morilec s tem ni zadel Jugoslavije. „Čuvajte Jugoslavijo“ so šepetale umirajoče ustnice. Te šepetajoče besede umirajočega našega vladarja so pa odjeknile kakor najmočnejši grom v srcih vseh Jugoslovanov, zdramile, združile in navdušile vsa srca cele države za našo lepo Jugoslavijo, dedščino velikega vladarja, viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Če bi bil do sedaj res kje kdo, ki bi ne veroval v bodočnost Jugoslavije te umirajoče besede so ga navdušile, da smo danes navdušeni za Jugoslavijo vsi tako, kakor še nikdar. Mučeniška smrt kralja bo kakor mogočen ogeljni kamen nove, še močnejše Jugoslavije.

Naši rojaki širom sveta so izvedeli o tem strašnem udarcu iz dnevnega časopisja narodov, med katerimi žive. Zato tu ne bomo poročali natančneje o vseh velikih dogodkih, ki so se prav kar odigrali tu doma v državi. Rečemo samo, da je malo vladarjev ob svoji smrti sprejelo toliko dokazov ljubezni svojega naroda, kakor naš kralj Aleksander. To pa naj glasno priča našim izseljencem v tujino, da smo tu doma vsi za Jugoslavijo, vsi za sedanjo dinastijo, ki jo vodi, da vlada tu doma za

Viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj.

Jugoslavijo samo eno srce in samo eno navdušenje za njeno bodočnost. Zato naj pa tudi naši izseljenci širom sveta ostanejo zvesti tej svoji državi, svoji domovini, lepi Jugoslaviji!

Slava našem pokojnemu viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju.

Živio naš kralj Peter II.

Praznujmo letošnjo izseljensko nedeljo!

Tudi letošnja prva adventna nedelja, 2. decembra, bo po celi državi posvečena mislim in skrbi za naše izseljence. Tudi letos se bomo ta dan živo spominjali tu doma vseh onih stotisočev našega naroda, ki žive razkropljeni širom sveta po raznih državah. Izseljenska nedelja bo obudila v vseh naših družinah nove spomine na one člane družine, ki žive kjerkoli zdoma po svetu. Zahrepenela bodo srca tu doma po onih na tujem, mislila na to, kako se jim godi, mislila pa tudi na to, kako bi jim pomagali, da se nam na tujem ne izgube ne versko, ne moralno, ne narodno in tudi ne gmotno.

Po vseh slovenskih cerkvah se bo ta dan tudi molilo za nje, da jih Bog blagoslavlja in čuva na tujem, srečno vodi, pa tudi srečno nazaj pripelje. V težkih razmerah žive marsikje. V velikih nevarnostih. Bog naj jih čuva po svojem angelu Rafaelu.

Izseljenska nedelja naj pa obudi tudi v vseh naših izseljencih novo miselj na dom, na domače, novo miselj na vero in narod svojih očetov. Obudi naj v vseh srcih, ki so zdoma, novo miselj na domače, na dolžnosti, katere imajo tudi na tujem do njih. Četrta božja zapoved velja za nje tudi če so na tujem, starši pa doma. Oče je oče svojih otrok če je tudi zdoma, ali če so otroci zdoma. Tujina ne odveže nikogar dolžnosti svetih družinskih vezi.

Zato pa prosi Družba sv. Rafaela za letošnjo izseljensko nedeljo tu doma:

1. V vseh cerkvah naj se praznuje izseljenska nedelja a) z vsemi pridigami dneva, b) s sprejemom sv. zakramentov domačih za svojce, ki so zdoma, c) z molitvami za naše brate in sestre zdoma, d) z darovanjem malih darov v podporo „Družbe sv. Rafaela“ in „Društva za varstvo deklet“, ki vršita v imenu celega naroda to veliko narodno delo.

2. V vseh dvoranah naj bodo vsaj predavanja o izseljenstvu, zlasti o vprašanju naših deklet.

3. Starši, bratje in sestre naj pišejo ta dan, ali vsaj tekom adventa svojcem zdoma pred vsem skupno pismo, ki sta ga založili Družba sv. Rafaela in Društvo za varstvo deklet. Poleg tega naj jih pa tudi sami v lepih besedah opominjajo k zvestobi do Boga, do vere in naroda in do domače družine. Cel narod naj te dni pokaže svojo veliko ljubezen in skrb do tistih, ki so z doma.

4. Pristopimo k Družbi sv. Rafaela. Ženske organizacije pa vse k Društvu za varstvo deklet. Velike potrebe časa naj nas naredo velike v našem socialnem delu.

Vse naše izseljence na tujem, pa prosimo:

1. Da se prav živo spominjajo svojih domačih doma, svoje domače hišice očetove z vsem, kar je z njo v zvezi. Spominjajo naj se naukov svojih očetov in mater, svoje vere, svoje cerkve in svojega naroda in svoje države.

2. Kjerkoli so na tujem slovenske nasebine, naj se ta nedelja praznuje v njih cerkvah a) s službo božjo in govori o dolžnostih do domovine, do vere in domačih, katere so zapustili, b) s sprejemom sv. zakramentov za domače in domovino, c) z žrtvami, darovi za Družbo sv. Rafaela in za Društvo za varstvo deklet.

3. V dvoranah naj si s predstavami obujajo sladke spomine na dom in se navdušujejo za zvestobo do doma.

4. Gotovo naj se pa vsi te dni spominjo svojih domačih s pismi. Naj bodo medsebojna pisma niti, s katerimi se bo spletla nova vez zveste medsebojne ljubezni.

Slovenski škof med izseljenci.

Največji dogodek v našem izseljenstvu letos je bil brezdvoma obisk prevz. g. škofa lavantinskega Dr. Iv. F. Tomažiča naših rojakov v Nemčiji, Holandiji in Belgiji. Povsod so se naši ljudje zveselili njegovega obiska tako prisrčno, kakor se le otroci morejo zveseliti obiska svojega dobrega očeta. Ta obisk slovenskega nadpastirja jih je prepričal, da jih domovina ni pozabila, temveč da misli nanje, da skrbi zanje, in da želi, da bi tudi v tujini ostali dobri katoličani in dobri Jugoslovani. Povsod so g. škofa rojaki sprejemali z velikimi slovesnostmi, pri katerih so sodelovale tudi cerkvene in svetne oblasti držav, mest in krajev, kjerkoli je bil. Ta obisk je gotovo tudi naši državi veliko koristil na njenem vplivu med temi tujimi narodi, ko so videli, da se država briga za svoje na tujem. Prevz. g. škofu, ki je pri tolikih svojih skrbeh, pri tolikem svojem delu našel še časa, da se je odtrgal od doma in se podal na težko in trudapolno pot, se tudi Družba sv. Rafaela najiskrenejše zahvaljuje. Ta obisk je bil za vse obiskane mogočen misijon, ki je visoko dvignil med izseljenci versko in narodno zavest in neizmerno dobro je bilo s tem storjeno.

„Rafael“ poroča o tem obisku:

Romanje v Kevelaerju. Po 24 urni vožnji iz domovine je stopil na praznik Marijinega vnebovzvetja ob 10. dopoldne g. škof v Kevelaerju iz vlaka. Na kolodvoru ga je pričakovalo okrog 1000 Slovencev iz Nemčije, Belgije in Holandije s svojimi 25 zastavami. Pozdravil je prevzvišenega pri prihodu kevelaerski župnik g. Holtmann ob navzočnosti domače duhovščine. Med petjem in molitvijo se je pomikal dolgi sprevod s kolodvora v župnišče. Duhovniki s škofom so se oblekli v cerkvena oblačila, nakar je sledil v spremstvu društvenih zastav slovesen vhod v baziliko. Prevzvišeni je stopil v polnem ornatu na prižnico ter nagovoril slovenske rojake, v nemškem jeziku se je pa zahvalil nemški duhovščini za veliko ljubeznivost pri sprejemu. Sledila je pontifikalna sv. maša, ki ji je prisostvovala 5000 glava verna množica, ki je do zadnjega kotička napolnila cerkev. Ob 2. pop. se je prevzvišeni udeležil križevega pota na prostem, pri katerem je imel nagovor škofov spremljevalec mariborski kanonik g. dr. Jožef Mirt. Ob 5. pa se je vršila sklepna pobožnost s petimi litanijami Matere božje, pri kateri se je v imenu vseh poslovil od Marije izseljenski duhovnik g. Oberžan.

Poleg teh so se zbrali pri tem slovenskem romanju še: mgr. Valentin Zupančič, izseljenški duhovnik iz Francije, vikar Tensundern iz Hövela, pater Teotim v. Velzen iz Heerlena, evharistinec p. Zupančič iz Porenja. Župnik Fischer in mnogi drugi prijatelji slovenskih izseljencev.

Gladbeck Še istega dne se je odpeljal mariborski škof ob 6. zvečer v Gladbeck, kjer mu je poleg slo-

vencev tudi nemško prebivalstvo priredilo slovesen sprejem. Župna cerkev in sosedne ulice so bile vse okrašene s cerkvenimi in papeževimi zastavami. Ko se je pripeljal škof točno ob 8. uri, ga je najprej pozdravil predsednik društva sv. Barbare g. Jožef Dobravec, v cerkvi pa župnik Effing. Pri vходу v cerkev je pevski zbor pel skladbo mariborskega komponista R. Wagnerja „Laudate Dominum“. Sledil je škofov nagovor v slovenskem in nemškem jeziku, nato litanije in blagoslov. Za časa svojega bivanja v Gladbecku je bil škof gost župnika Effinga. Pozdravil ga je tudi in obiskal na stanovanju nadžupan dr. Hakenberger. Nemški notranji minister je pismeno izrazil svoje veselje nad obiskom škofa dr. Tomažiča slovenskih delavcev v Nemčiji. S kakim veseljem so nemški katoliki sprejeli slovenskega škofa, priča tudi to, da so mu za časa njegovega bivanja v Nemčiji dali odlični predstavniki nemške industrije svoje avte na razpolago. Drugi dan je bila lepa cerkvena slovesnost s škofovo pridigo in sv. mašo v cerkvi sv. Lamberta. Društveniki sv. Barbare so skupno pokleknili k sv. obhajilu. Društvo sv. Barbare, ki je slavilo ta dan 25 letnico svojega obstoja, je priredilo takoj po službi božji slavnostno akademijo. Škofa je pri tej priliki zastopal kanonik dr. Mirt. Slavnostni govor je imel g. Tensundern, ki se je spominjal vseh, ki so v preteklih letih sodelovali pri društvu in obiskovali westfalske Slovence: Dr. Jegliča, Kreka in drugih. Proslavo je vodil društveni predsednik g. Dobravec, čestitali so pa društvu tudi predsedniki nemške rudarske zveze, zastopnik Kolpingovih ustanov, župnik Effing in drugi. Ob sklepu akademije je škofov zastopnik dr. Mirt s primernim nagovorom častital 14 jubilarantom društva in jim pripel na prsa društveno odlikovanje v spomin 25 letnega delovanja pri društvu. Proslava 25 letnice se je izvršila z izbranim sporedom in pokazala velik pomen teh društev za prosvetno in narodno delo med našimi rojaki v Nemčiji.

Obisk našega prijatelja. Popoldne 16. avgusta je škof dr. Tomažič obiskal s svojim spremstvom velikega našega prijatelja gospoda vikarja Tensunderna v Hövelu. Zbralo se je na njegovem domu večje število okoliških duhovnikov, v imenu katerih je pozdravil prevzvišenega domači g. župnik, deklica mu je ponudila šopek cvetlic. Ganljiv je bil zlasti prizor, ko je stopila pred škofa njegova bivša učenka iz ljudske šole, katere katehet je bil prevzvišeni nekdanj v domovini. Iz Hövela se je odpeljal škof v Münster k škofu pl. Galenu, v čigar škofijo spadajo po večini westfalski Slovenci.

Hamborn. Skozi Essen se je odpeljal naslednji dan škof zgodaj zjutraj v Hamborn, kjer so ga pred cerkvijo pričakovali tamkajšnji Slovenci s svojimi zastavami. Po slovesnem vходу v cerkev je prevzvišeni najprej čestital dvema paroma srebrnih poročencev. Sledila je pridiga in škofova sv. maša, pri kateri je lepo prepeval slovenski pevski zbor. Po sv. maši se je vršil pozdravni sestanek hamborških Slovencev, ki se ga je udeležila tudi domača duhovščina. V njihovem imenu in v imenu vseh Slovencev je pozdravil navzočega škofa prelat in dekan Voss, ki je posebno povdaril, da so Slovenci dobri katoliki in zato priljubljeni ter na dobrem glusu pri nemški duhovščini ter prebivalstvu. Ginjen od vsega se je nadpistir zahvalil za prisrčni sprejem ter naročal svojim rojakom, naj ostanejo zvesti katoliški cerkvi in domovini. Končno je

vsem navzočim podelil svoj blagoslov. Slovesnost je napravila na vse globok vtis.

Meerbeck. Istega dne popoldne se je škof odpeljal v Meerbeck, kjer ga je čakala duhovščina s tamkajšnjimi Slovenci in domače prebivalstvo. Tudi tu se je vršila najprej pobožnost v cerkvi, nato pa so spremili naši rojaki s svojimi zastavami škofa v župnišče, kjer so se od njega poslovili.

V Holandiji in Belgiji.

Heerlen. Skozi Krefeld se je škof Tomažič odpeljal v petek 17. avgusta v Heerlen. Ves čas svojega bivanja v Holandiji in Belgiji je bil gost jugoslovanskega konzula g. J. H. Duponta. V soboto 18. avgusta si je prevzvišeni ogledal nekatere ustanove v Heerlenu, kakor dom duhovnih vaj na Molenbergu, katoliške šole, nekatere cerkve in bolnišnice, kjer je bilo takrat šest Slovencev, ki jim je vsem podelil svoj blagoslov ter se z njimi prijazno razgovarjal, kar je bilo za bolnike izredno presenečenje. Popoldne je obiskal škof Tomažič škofa v Liege, mgr. Kerkhofs, pod katerega jurisdikcijo spadajo naši rojaki iz belgijskega Limburga.

Nedelja 19. avgusta je bil velik praznik za naše rudarje v Holandiji. Iz vseh kolonij so prihiteli pozdravit svojega škofa. Zbrali so se v patronatu Sittarderweg, odkoder so v velikem sprevodu z brunssummsko last, no godbo na čelu odšli pred frančiškanski samostan da spremijo svojega škofa v cerkev. V cerkvi so že bili navzoči jugoslovanski konzul g. Dupont, župan mesta Heerlen g. van Grunsven, policijski nadkomisar g. Offermans, zastopniki rudnikov in drugi predstavniki oblasti. Po prihodu v cerkev je imel škof najprej nagovor, nato pa je opravil pontifikalno sv. mašo ob asistenci g. dekana iz Heerlena, g. gvardijana oo. frančiškanov, p. Teotima, g. Tensunderna in g. kanonika dr. Mirta. Vsa cerkvena slovesnost je napravila na vse navzoče, ki so napolnili veliko cerkev do zadnjega kotička, globok utis, zlasti še mila slovenska beseda, s katero je prevzvišeni oznanjal katoliško vero svojim ovčcam v tujini. Kaj ljubeč je bil prizor, ko so društvene zastave, deklice v narodnih nošah, dekliška krožka v svojih ličnih oblekah z godbo na čelu spremili duhovščino in prevzvišenega iz cerkve v samostan oo. frančiškanov! Sledila je pozdravna akademija, kjer so naši rojaki z izbranim programom pozdravili svojega škofa. Govorili so med drugim konzul g. Dupont, dekan Nicolaye, dr. Poels, g. Oberžan. V imenu rudarjev je pozdravil škofa predsednik Zveze jugosl. društev sv. Barbare g. Ivan Novak. Ljubek je bil nastop naših malih, ki so ponudili prevzvišenemu nagečke in rožmarin. Državna himna in narodna pesem je zadonela, godba se je oglasila. Ginjen se je prevzvišeni nadpistir zahvaljeval za tolike dokaze zvestobe in ljubezni do Boga in do domovine, ter je podelil vsem navzočim svoj blagoslov. Po pozdravnem sestanku so si vsi navzoči ogledali izseljensko razstavo, ki jo je prav spretno organiziral g. Rudolf Sellé.

Winterslag v Belgiji. Popoldne istega dne se je mariborski škof v spremstvu g. konzula iz Heerlena in slovenskih duhovnikov odpeljal v Winterslag, kjer so ga v izredno velikem številu pričakovali naši rojaki iz vseh revirjev belgijskega Limburga. Prostor pred cerkvijo je bil nad vse okrašen s slavoloki, papeškimi, jugoslovanskimi in belgijskimi zastavami. Sredi slavolokov je bil lepo izdelan grb škofa dr. Tomažiča. Rudniška godba je pri prihodu prevzvišenega

zaigrala najprej jugoslovansko nato belgijsko državno himno; škofa je pozdravil domači g. župnik, predsednik slovenskega društva sv. Barbare g. Komac ter šolarka. Po pozdravu pred cerkvijo, ki se ga je udeležil tudi tamk. rudniški ravnatelj ter predstavniki oblasti, so odšli vsi v cerkev, kjer je škof zopet stopil na prižnico ter v domačem jeziku oznanjal besedo božjo. Sledile so litanije, pri katerih je krasno prepeval pevski zbor iz Eysdena pod vodstvom neumornega g. Hribarja. Po pobožnosti v cerkvi je sledil pozdravni sestanek v rudniškem domu, ki je bil v ta namen slovesno ovenčan. Na odru so bile slike sv. Očeta Pija XI., jugoslovanskega in belgijskega kralja. Pevski zbor „Slavček“ in Waterscheia in „Zvon“ iz Eysdena sta izbrano zapela nekaj naših lepih pesmi. Škofa so pozdravili g. Franc Cesar iz Winterslaga, predstavniki društev iz vseh sosednih kolonij, šolska deklica, domači g. dekan iz Genka in g. Oberžan. Sklepno besedo je prevzel prevzvišeni škof, se zahvalil za prijazen sprejem ter vzpodbujal rojake, da ostanejo zvesti svojim verskim načelom in domovini ter jih bodril naj vztrajajo v današnjih težkih časih.

Obisk kolonij. V ponedeljek 20. avgusta je škof obiskal nekatere delavske kolonije, kjer bivajo naši izseljenci, ogledal si je obrat na državnem rudniku Hendrik in Gezellenhuis na Emmi. Popoldan istega dne si je ogledal znamenitosti mesta Aachen. V torek se je odpeljal škof Tomažič v Roermond k škofu dr. Lemmeusu, v čigar škofijo spadajo Slovenci v Limburgu, nato pa preko Maeseyka v Louvain. Drugi dan ga je peljala pot preko Brusela in Antwerpna nazaj v Holandijo, v mesto Breda, kjer cvete katoliško mladinsko gibanje pod spretnim vodstvom velikega mladinskega organizatorja g. Frenckena. V ponedeljek se je nato vrnil prevzvišeni v spremstvu g. kanonika preko Kölna in Oberammergau v Maribor.

G. Oberžanu, ki je bil začetnik in duša teh obiskov, najiskrenejša zahvala celega naroda tu doma.

Misli za govore na izseljensko nedeljo.

Za letošnje izseljensko nedeljo nismo izdali posebne pridige. Pridigarjem bodo te le vrstice dale nekaj misli za govore na izseljensko nedeljo.

Obisk vladarja je gotovo velik dogodek za vsako mesto. Vladar obišče posamezne kraje zato, da obnovi zveze ljubezni in zvestobe s svojim ljudstvom in zveze ljudstva z njim. Pride, da poslušša želje svojih podložnih, da pozna njih potrebe in da more toliko več storiti za nje. Zato se navadno vrše velike priprave deloma, da bo vladar dostojno sprejet in počaščen, ko pride, da bo tako videl, da mu je ljudstvo udano in zvesto, deloma da se bo ljudstvo za njegov obisk tako pripravilo, da bo imelo kar največ koristi od njega.

Sv. adventni čas nastopamo danes. Kristus, naš kralj in vladar, je napovedal zopet svoj prihod. V jaslicah ga bomo molili na božično noč. Toda božič ni samo spomin onega vidnega njegovega prihoda na svet pred 2.000 leti v Betlehemskelem hlevčku. Ne! Vsak Božič je nov prihod, prihod njegove milosti in sicer v vsako srce človeško na zemlji, ki se mu hoče odpreti. Gospod bo trkal na vsa človeška srca, tudi

na tvoje in moje, in prosil sprejema z obnovljeno živo vero, s poživljeno ljubeznijo, pa tudi s ponovljeno zvestobo.

Ali bo njegov prihod nam res v nov blagoslov? čas novih milosti? Sv. cerkev to želi! Zato je čas adventa čas priprav za dostojen sprejem v vseh srcih, in pa za sprejem, ki bo prinesel obilnost blagoslova vsem srcem. Danes smo nastopili štiritedenski čas priprav. Le če se bodo človeška srca dobro pripravila, se mu bodo odprla, ga dostojno sprejela, bodo res dobila tudi vse tiste milosti, katere božji obisk vsikdar človeški duši prinese.

Je pa to tudi čas iskanja duš! Toliko src je, ki so zaprta za božjo milost, ki so temu vladarju sovražna, ki kujejo celo zarote proti njemu, da ga ubijejo v srcih vseh ljudi. Toda tudi vsa ta srca so božja, so Kristusova lastnina, ker so bila odkupljena z njegovo krvjo in kršena v njegovi smrti na križu. Sovražijo ga samo zato, ker ga ne poznajo, ali ker so bila naščuvana. Sv. cerkev nas pelje v duhu k reki Jordanu. Tam je nastopil skrivnostni mož, velik prerok, ki pridiga srcem, da jih pripravlja za sprejem Kristusa Kralja.

Na tem možu nam kaže nazorno, kaj je dolžnost vsakega kršenege srca te dni. „Pripravite pot Gospodu!“ nam kliče! Kristus bo zavladal na svetu samo, če bomo mi ljudje sami hoteli. Danes zmaguje na svetu vsesplošno Antikrist, — Kristusu sovražni duh. Zakaj? Žato ker ima več predhodnikov kakor jih ima Kristus, ki več store zanj, več žrtvujejo. mu bolj pridno pripravljajo pot v srca ljudi, kakor Kristusovi ljudje.

Zato v adventnem času, vsi na misijonsko delo za pridobivanje človeških src Kristusu.

Danes je pa tudi izseljenska nedelja. Kaj je to? Nič drugega, kakor dan, ki naj nam pokaže naše najbližje, našemu srcu in naši krvi najdražje misijonsko polje delavnosti priprave za Božič — priprava poti Gospodu v srca naših dragih, najbližjih sorodnikov, ki jih ni doma.

Vsaka hiša ima, če ne več, vsaj enega gotovo z doma kje po mestih, morda celo na tujem. Povejte, koliko je mater v naši fari, ki bi ne imele enega ali več otrok kje izven doma, izven svojega vpliva? Šli so, da si iščejo po svetu kruha. Toda če so šli izpod domače strehe, ali ni ta član vaše družine nič več vaš? Je prenehal biti kri vaše krvi? Ne! Ostal je vajin otrok, ostal je tvoj brat, ostala tvoja sestra, tvoj sorodnik. Ne, niso prenehale dolžnosti do njega, temveč so se še povečale. Prišel je na tujem v največ slučajih v razmere, ki so zanj nevarne, morda pogubne, da mu ne zastropijo duše in življenja, cele večnosti.

Izseljenska današnja nedelja kliče vsem družinam zato: Pripravite pot Gospodu v srca vaših, ki so na tujem, ki so izven doma. Storite vse, kar morete, da se ne izgube ne za Boga, ne za vašo družino kjerkoli so na svetu. Bodite vsi sv. Janezi pri Vaših izseljencih v tujini, pri vseh vaših, ki žive zdoma.

O, kako žalostna so poročila o življenju naših izseljencev izven naše države! Tisoči in tisoči izgubljajo svojo vero, propadajo moralno.

Pa tudi vsaka župnija ima svoje izseljence. Vsi ne morejo ostati doma, morajo „s trebuhom za kruhom“. Ali niso več naši, ako so začasno odšli? Ali niso tu pri tem krstnem kamenu vpricho nas prisegli zvestobo Kristusu? Ali niso naši, celi naši? Nam more biti vseeno, kako žive na tujem? Kako na tujem poginjajo versko, moralno in gmotno? Če je v nas samo

iskrica žive vere, se ne moremo izgovarjati s Kajnom, češ „sem mar jaz varih svojega brata?“

Ali je dovolj za naše farne cerkvene organizacije, da pazijo samo na tistih par, morda tudi veliko, zvestih ovčic za ograjo župnijske cerkve, pri tem se pa ne zmenijo za zašle, za izgubljene? Ali ni to samo v Kristusovem duhu, če raje zanemarijo 99 teh dobrih in zvestih ovac, in gredo s svojo skrbjo, svojimi žrtvami za eno izgubljeno? Ali ni Kristus Gospod sam povedal, da bo v nebesih večje veselje, če eno izgubljeno najdejo, kakor če 99 zvestih pasejo?

Izseljenska nedelja kaže na ta Kristusov nauk in kliče vsem: ven iz domače fare za farani na tujem, za izseljenimi, za onimi, ki so v nevarnosti!

Pismo našim na tuje.

Predragi Slovenci na tujem!

Zopet praznuje cel slovenski narod svojo izseljensko nedeljo, t. j. praznik spomina in ljubezni do vseh vas, ki živite zdoma, kjerkoli po svetu, v tujini izven meja naše lepe domovine Jugoslavije. Vaš praznik je to, posvečen molitvam, mislim in skrbem celega naroda samo za vas. Zapustili ste svojo domačo hišo in odšli v širni svet, da si tam zaslužite svojega kruha. Toda mi doma Vas nismo pozabili. Narod doma ni pozabil, da Vas je nad tritostisoč izven državnih meja po raznih delih in državah sveta. Ni pozabil, da ste Vi še vedno naši, prav tako naši, kakor če bi bili doma, da ste del našega narodnega telesa, da ste Slovenija, Jugoslavija na tujem. Se vedno čutimo mi doma, da ste Vi, dasi daleč z doma, kri naše krvi, naši bratje, naše sestre, pa živite kjerkoli na svetu. Če nas ločijo gore in doline, morda morja, ločijo nas samo telesno. V ljubezni smo pa združeni z Vami.

Današnji Vaš praznik naj obnovi v nas tu doma to našo ljubezen do Vas, da Vas ne bomo pozabili. Vsi Slovenci, tu doma in Vi na tujem, moramo ostati zvesti drug drugemu. Vse nas mora družiti zvesta ljubezen do naroda, do naše države in domovine, do naše skupne vere in cerkve.

Danes je cel narod tu doma na kolenih in moli za Vas, da bi Vas Bog na tujem blagoslavljal, branil in čuval, da bi našli svojo časno srečo, pred vsem pa, da bi iskaje časne sreče, ne izgubili svoje večne sreče.

Da, Tvoja družina, katero si pustil tu doma, tvoji domači, danes mislijo na Te in mislijo za Te.

Današnji Vaš praznik naj pa tudi obnovi v Vas ljubezen do Vaših domačih, do rodne zemlje, do naroda in države. Živite po raznih tujih krajih med tujimi narodi, med tujimi verami. V nevarnosti ste, da se nam ne izneverite, da pozabite na vse to. Današnji praznik naj za eno leto zopet poživi v Vas sladke spomine na dom in domače, da se boste zavedli, da imate do svojih domačih na tujem iste in enake dolžnosti, kakor če bi bili doma. Razdalja vas ne odveže te dolžnosti. Ne pozabite, da je tujina vedno le tujina, mrzla in brezsrčna do Vas, da Vas ima rada, dokler Vas potrebuje, dokler Vas lahko izkorišča. Mati pa ni in nikdar ne bo.

Spomnite se te dni, zlasti letošnje božične praznike, na mile jaslice Vaše mladosti, na milo božično

Detece, Vašega Zveličarja! Koliko duševne sreče ste vžili ob teh jaslicah Tudi danes, na tujem še bolj kot doma potrebujele tega nebeškega dobrega Pastirja, tega dobrega, edino zvestega vodnika. O, odprite mu na božično noč svoje srce, da pride k Vam! Obnovite vanj nekdanjo živo vero. Ta vera Vas bo krepila v poskušnjah življenja, da boste vstrajali, Vas bo delala močne, da boste zmagali prevare tujega sveta in ostali zvesti katoliški Slovenci in dobri Jugoslovani.

Če ste morda pretrgali svoje vezi z domačimi tu doma, jim nič več ne pišete, nikari tako! Izseljenska nedelja naj Vas navduši, da jim boste za letošnji božič gotovo zopet pisali. Če ste očetje, in imate doma svojo ženo, svoje otroke, o, ne pozabite jih! Pišite jim zopet! Pošljite jim od svojih zaslužkov, da bodo vedeli, da še na nje mislite.

Če imate tu doma svoje starše, svojo mater, svojega očeta, o, spomnite se na to nedeljo na nje! Spomnite se, da Vas tudi na tujem še vedno vežejo dolžnosti četrte božje zapovedi, da tudi za Vas velja božja obljuba: „Spoštuj očeta in mater, pa boš dolgo živel na zemlji in se ti bo dobro godilo.“ Božji blagoslov je zvezan za Vas z izpolnjevanjem te dolžnosti.

Imate tu doma brate in sestre! Spomnite se jih te dni zopet s kakim pismom! Ena družina ž njimi ste še vedno, Vaši bratje in sestre so! In Vi ste njih bratje in sestre.

Današnja nedeljo Vas pa tudi svarimo pred nevarnostmi tujih mest, tuje družbe, tujih razmer! O, koliko naših Slovencev je na tujem že žalostno poginilo, koliko jih izgubilo vero, koliko se nam jih je izneverilo narodno! Nikari ne verjemite mamljivim, zapeljivim vabam sveta! Tudi na tujem je isti Bog nad Vami in isto večno pogubljenje pod Vami. Tudi na tujem je plačilo za greh samo smrt, samo nesreča.

Naša slovanska dekleta, ki se pehate po raznih službah za svoj kruhek, danes misli ves narod tu doma na Vas. Koliko žalostnih poročil dobivamo o velikih nesrečah, o morebitnih zablodah, ki so Vas zadele marsikatero. Vemo, da tudi na tujem zvečine delate čast priznanemu poštenju slovenskih deklet. Toda bojimo se za Vas vspricho teh žalostnih poročil. „Društvo za varstvo deklet“ Vam s tem pismom pošilja na tuje posebno pismo. O, slovanska dekleta, ostanite poštena tudi na tujem, kjerkoli ste! Živite tako, da bo cel Vaš narod lahko ponosen na Vas, na Vaše lepo dekleško življenje! Zlasti pa ostanite v ozkih zvezah z domačo hišo, z dekleti domače župnije, z dekliškim društvom domače župnije.

Vedite, da ima narod tu doma posebno društvo, „Društvo za varstvo deklet“, ki je ustanovljeno samo za Vaše varstvo in obrambo. V vseh stiskah, če se Vam zgodi krivica, če potrebujete modrega sveta, če potrebujete pomoči, obračate se zaupno na to društvo (naslov: Društvo za varstvo deklet. Palača Vzajemne zavarovalnice, Ljubljana). Društvo se bo za Vas zavzelo, Vam pomagalo, Vas skušalo rešiti.

Če si se pa, slovensko dekle, morda že spotaknilo in padlo v nemoralno blato, če že objokuješ svojo nesrečo, tudi ti zaupno piši in prosiš pomoči. Vse, kar bo človeško možno storiti, bomo storili za-te.

Da, dragi naši na tujem! Izseljenska nedelja je danes, Vaš praznik, praznik naše ljubezni do Vas in Vaše do nas. Danes se vsi obnovimo v tej zvesti medsebojni ljubezni! Vsi prisezimo, da bomo vsi delali na to, da bo Slovenija, Jugoslavija tu doma in Slovenija,

Argentinja.

Svetovni evharistični kongres v Buenos Aires je bil ogromen uspeh. Tudi Slovenci so sodelovali primerno svojemu številu. Iz Jugoslavije sta se kongresa udeležila nadškof dr. Dobrecič in nadškof Šarič.

Novih pet šolskih sester iz Maribora se odpravlja v Buenos Aires. Gredo tudi med naše jugoslovanske izseljence, da prevzamejo šolsko izobrazbo otrok naših izseljencev. Č. sestram prav srečno pot in obilo božjega blagoslova v tujini.

„Naše duhovno življenje“, je postal tednik in je v resnici prav lepo urejevan list. Čudimo se požrtvovalnosti in agilnosti g. Kastelica, da zmore toliko dela. Bog ga podpiraj!

G. Kastelic želi, da bi list tudi pri nas našel kaj več naročnikov. Da, prav potrebno bi bilo in Družba sv. Rafaela je vse storila, da bi mu pridobila kaj več naročnikov. Toda naše težke gospodarske razmere so take, da je to zelo težko, ko celo za najpotrebnejše stvari zmanjka. Kdor pa le količkanj zmore, ga prosimo, da si list naroči.

Argentinski povratnik Bauer Martin, roj. vas Grivac, občina Fara se je vrnil po letni brezposelnosti brez sredstev v domovino. Ker ni imel za voznino potrebnega denarja je opravljal na parniku „Izabran“ težka dela, ter je na ta način prevozil morje do Splita. V Argentinijo se je izselil pred svetovno krizo leta 1927. V prvih letih si je okoli 12.000 Din prihranil ter ta denar poslal domov. Razmere so se v Argentiniji obupno poslabšale za naše izseljence.

Razno.

„Za srečo v nesrečo“ je igra iz izseljenskega življenja za izseljensko nedeljo. Ali ste jo že pri Vas igrali? Ne? Zakaj ne? Nimate nič srca za tisoče naših ljudi na tujem. Dajte, igrajte jo. Vsa dvorana bo jokala sočutja. Krasna pridiga bo narodu, kaj je tujina za našega človeka.

Izvod stane Din 5.—.

Ako jo igrate za izseljensko nedeljo in daste čisti dobiček igre Družbi sv. Rafaela, dobe igralci vsi vsak svojo knjižico ZASTONJ.

Družba sv. Rafaela, Ljubljana.

Če greš na tuje. Ljubljanski škofijski izseljenski sklad je založil prekrasno knjižico v pouk vsem, ki gredo z doma, pod naslovom „Če greš na tuje.“ — Prepotrebni so nauki, katere daje knjižica vsem, ki gredo z doma v kraja, kjer so druge verske in gospodarske razmere, ki gredo med tuje narode in v tuje države. Stariši, naročite to knjižico in jo pošljite svoji hčeri, svojemu sinu, ki je zdoma, na tujem. Vsak župni urad naj bi jo imel v zalogi, da jo dobe tisti, ki odhajajo med drugoverce, da se bodo vedeli ravnati, kaj in koliko smejo, koliko ne.

Naše Marijine družbe naj bi jo imele, da jo dele dekletom, ki gredo v mesta iskat službe.

Stane iztis Din 2.—, 100 iztisov Din 90.—.

Naroča se pri Družbi sv. Rafaela v Ljubljani.

S to številko odlagam uredništvo

„Izseljenskega Vestnika“.

*Prav lepa hvala vsem naročnikom in
sotrudnikom za vso pomoč.*

P. Kazimir Zakrajšek.

Slovenci širom sveta!

Nikdar ne boste pozabili svojega milega materinega jezika, ako boste radi čitali slovenske knjige. Tudi svojim otrokom dajte v roko slovenske knjige. Vse knjige naročajte samo potom

knjigarne Tiskarne sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta št. 5

Amsterdamska banka

podružnice v delavskem revirju
HEERLEN, Oranje Nassaustr. 13
HOENSBROEK, Kowenderstr. 35
BEEK pri Lutterade

KAPITAL 50.000.000 GOLD.
REZERVE 47.000.000 GOLD.

Nakazujemo denar v vse kraje v Jugoslaviji
Tu se dobe vedno dinarji po najboljši valuti

Kdo vam bo sporočil vse novice iz domačih krajev?

Domači vam ne morejo vsega pisati,
vas pa vse zanima - Zato je najbolje,
ako si naročite tednik

„Slovenski gospodar“

ki izhaja vsako sredo na 16 straneh
in prinaša mnogo zanimivosti iz vse
Slovenije - Naročnina znaša letno
Dln 64^{.-}, poll. Dln 32^{.-} in se naroča na
upravo Slov. gospodarja v Mariboru

BANKA BARUCH, PARIS

NASLOV ZA BRZOJAVKE:
JUGOBARUCH PARIS 22

15, RUE LAFAYETTE 15

TELEFON: TRINITÉ 81-74
TRINITÉ 81-75

Banka jugoslovanskih, čehoslovaških in poljskih izseljencev v
Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu

Nakazuje denar v vse kraje Jugoslavije najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu

Na izrecno zahtevo pošlje dinarske bankovce tudi v Holandijo

Vsi poštni uradi v Holandiji sprejemajo vplačila na naš čekovni račun štev. 145866

Položnice se dobe pri vseh poštnih uradih kakor tudi pri nas brezplačno — Hitra in točna postrežba